

En anden måde at medvirke til, at lovene overholdes, er at sætte fokus på digitalisering. Sammen med de kommunale parter har jeg taget initiativ til at udarbejde en såkaldt strategi for digitalisering på det sociale område. Strategien for digitalisering på det sociale område skal sikre, at digitalisering af opgaveløsninger på alle niveauer i den sociale sektor trækker i samme retning. Og strategien skal samtidig understøtte, at en sammenhængende opgaveløsning også finder sted på tværs af sektorer.

Til sidst vil jeg gerne fremhæve anbringelsesreformen som en lovændring, hvor der i meget høj grad bliver sat fokus på, hvor vigtigt det er, at kommunerne overholder lovgivningen, og hvor der derfor bliver sat ind med nogle helt særlige metoder.

Med anbringelsesreformen får Ankestyrelsen nemlig en række instrumenter til at sikre, at kommunerne overholder lovgivningen. De kan f.eks. lave målrettet undersøgelse af sagsbehandlingen i udvalgte kommuner, og de kan tage konkrete sager op af egen drift.

Afslutningsvis vil jeg så også gerne erindre om, at vi jo har kommunalt selvstyre. Særlig på det sociale område har vi en rammelovgivning, som kommunerne så udfylder ved bl.a. at tage stilling til, hvordan tilbuddene bedst indrettes lokalt.

Men når det så er sagt, vil jeg gerne understrege, at kommunerne ikke har selvstyre til at handle på tværs af den lovgivning, der faktisk findes. Når der står i serviceloven, at barnet skal høres, så skal barnet høres. Hvis en kommune ikke overholder lovgivningen, kan tilsynsmyndigheden i statsamtterne anvende sanktioner. Hvis jeg har en formodning om, at lovgivningen ikke bliver overholdt, så beder jeg selvfølgelig tilsynsmyndigheden om at se på det.

Jeg foretrækker, at man på det sociale område bevarer den fleksible lovgivning, hvor kommunerne har store frihedsgrader inden for lovgivningens rammer. Det giver bedre mulighed for at udvikle fleksible metoder, som passer til lokalområdet. Da det sociale område ofte kræver individuelle løsninger til borgerne, er vi også nødt til at have regler, som giver kommunerne mulighed for at foretage et skøn, og derfor skal fokus være på de kommunale kvalitetsstandarder og de lokale politiske udmeldinger.

Forhandling

Villy Søvnal (SF):

Tak til ministeren for besvarelsen. Jeg synes ikke, det var en stærk besvarelse i forhold til den situation, vi står i.

Kl. 11.00

Jeg vil godt spørge ministeren, om det kun er i SF, vi får de mange henvendelser fra folk, der i øjeblikket bliver klemt i det sociale system, eller om man mærker det samme i ministeriet, nemlig et stigende antal henvendelser fra mennesker, hvis liv ikke hænger sammen, og som efter deres opfattelse ikke får den hjælp, de burde have, når de bliver udsat for en social begivenhed.

Er det kun i SF, vi får de mange henvendelser, eller møder man også et stigende antal henvendelser i ministerierne? For så har man et meget godt udtryk for, hvordan den sociale situation bevæger sig.

Så kunne jeg godt savne en lidt mere skarp tale fra ministeren, hvis ministeren er enig i, at situationen er, at der er flere folk, der bliver klemt. Det var altså en meget stærk tale, den tidligere socialminister holdt på årsmødet. Hun var modigere end den nuværende minister, synes jeg, på den måde, at hun kommune for kommune udnævnte kommuner, hvor der var eksempler på, at man ikke havde overholdt lovgivningen.

Det bliver man bestemt ikke populær af, når man står i socialchefernes kreds og holder en sådan tale, hvor man direkte navngiver Odense Kommune, Næstved Kommune, Kerteminde Kommune, Holbæk Kommune osv. osv. Men der er ingen tvivl om, at ministeren har gjort det, fordi hun ville slå fast, at lov er lov, og lov skal holdes.

Her synes jeg, ministeren var meget blid, og det tror jeg bliver opfattet sådan, at den nuværende minister ikke har samme skarpe holdning til, at lov er lov, og lov skal holdes, når hun nu holdt en blidere tale.

Så nævnte ministeren, at der kunne være flere grunde end ond vilje til, at det ikke lykkes – det tror jeg ministeren har fuldstændig ret i – i sagerne. Og så nævnte ministeren faglig bæredygtighed. Det tror jeg er en af forklaringerne. Det undrede mig, at ministeren ikke nævnte den økonomiske bæredygtighed, for det, vi jo hører, når vi lytter til kommunale folk, er, at et af deres hovedproblemer er, at de er nødt til at gøre det her, fordi de ikke kan få pengene til at række. Regeringen holder som bekendt sammen med